

د کراچی د پښتنو خلاف یو بل سازش

حسن بونېرے

پښتنو په شان د پښتون قام په سياسي تحريكونو كښې برخه هم اخلي ولې دا ځل چې كله په كراچۍ كښې پښتانه يو سياسي قوت جوړ شو او د عوامي نېشنل پارټۍ په اول ځل د دې ښار ټول پښتانه د پښتون اپكشن كمېټۍ، پښتون لويه جرگې په شكل را يوځاي كړل او د هغې جرگې په دوهم جون 2006 كښې په اول ځل ټول ښار كښې د يو پرامن او كامياب هړتال نه پس په پينځلسم دسمبر 2006 يو كامياب هړتال و كړو چې په كښې ټول ښار بند شو نو ملكي او غير ملكي مېډيا دا خبره په جار وكړه چې كراچي يواځې يو جماعت نه بلكې بل څوك هم بندولې شي، هم د هغې وجه وه چې په كراچۍ كښې اېم كيو اېم چې يو فاشسټ تنظيم د دې دوي ته دې خبرونو ډېر زور وركړو ولې چې د دوي دا دعوي وه

كراچۍ كه يو طرف ته د دنيا اووم لوتې ښار د دې او د پاكستان يو معاشي حب (Hub) د دې نو بل طرف ته دې ته په دنيا كښې د ابادۍ په لحاظ د پښتنو غټ ښار هم وئيلې شي. ولې چې 2002 د مردم شماری مطابق كه د دې ښار ټوله ابادي يو نيم كروړ پورې ده نو د ابادياتو د يو طالبعلم په توگه زه دا خبره په دليل سره كوم چې په دې كښې د پښتنو شمېر د 45 لكو نه واخله تر پنځوسو 50 لكو پورې ضرور د دې ولې چې د دې ښار هر درېم سره پښتون د دې.

دا شمېر د هغو پښتنو نه علاوه د دې څوك چې هره ورځ د ترانسپورټ په سلسله كښې دې ښار ته د كوټي، پېښور يا د نورو پښتنو سيمو نه راځي او بيا واپس ځي.

يو طرف ته كه دا ټول پښتانه د زړه د اخلاصه د دې ښار او ملك په ابادۍ كښې خپله برخه ترلاسه كوي او د ښار په ودانۍ كښې ئې ډېره برخه ده نو بل اړخ ته دا پښتانه سياسي او معاشي طور هم سو كاله دي او دوي د ملك د نورو برخو د

مهاجر اکثریتی سیمو کنبی خپل وسله وال خلق ودرول او ورته ئې په خپل تقریر کنبی خپلو خلقو ته

د وسلې اخستلو سره سره د وسلې چلولو د زدکړې اعلان هم وکړو. دا په ښار د قبضې او د پښتنو سره د جنگ او د یو بېن الاقوامي سازش برخه ده چې الطاف حسین ئې

عملي کوي. په کراچۍ ښار کنبی تقریباً د یوې اندازې مطابق 25 زره دیني مدرسې دي چې پکنبی د دنیا دوه لویې اسلامي مدرسې جامعہ بنوریه او دارالعلوم کراچي ډېرې مشهورې دي، دلته په زرگونو ماشومان سبق وائي. دلته د الطاف حسین نه دا سوال پکار دے چې ایا دا دومره مدرسې ده ته په اول ځل دلته په نظر راغلي یا په یوه شپه کنبی جوړې شوې، که نه د دوي تنظیم اېم کیو اېم به مخکنبی هم د دې مدرسې د طالبانو سره د قربانۍ په څرمنو جنگ کولو.

ولې دا ځل جنگ د څرمنو نه دے بلکې دا ځل جنگ په ښار د قبضې او د پښتنو سره د فساد کولو دے، هغوي د دې ځانے نه وپستل دي ځکه نو دوي د پښتنو خلاف د طالبانزېشن نعره پورته کړه، ولې دوي دې خبر شي چې پښتانه په کراچۍ کنبی یو

چې کراچي زمونږ ده او زمونږ نه بغير ئې څوک نه شي بندولے، هغه د پښتو متل دے چې د یو اخوند

بل اخوند بدې شي نو هم د هغې ورځې نه دوي د پښتنو خلاف سازشونه شروع کړل او بیاد دولسم می هغه ورځ دنیا ولیده چې هندو مسلمان شو خو خوئے ئې اوس هم

لا هغسې د هندو دے او په زړه کنبی ئې هېڅ رحم نشته، بې گناه 48 تنه ئې ووژل او په هغې کنبی 25 پښتانه وو، هم دغسې زخمیان وو، ولې د هغې نه وروستو چې کله د دولسم می د شهیدانو د کراچۍ د پښتنو اخلاص اتفاق د ټول ملک سره سره په اتلسمه فروری په کراچۍ کنبی هم ځان ښکاره کړو او په اول ځل ئې دوه پښتانه ممبران اسمبلۍ ته ولېږل چې یو په کنبی وزیر هم شو نو د اېم کیو اېم په مشرانو لا نور هم اور بل شو او دوي د پښتنو خلاف نور نور سازشونه شروع کړل چې د لساني فساداتو دپاره ورته د طالبانزېشن ټکے ډېر ښه ښکاره شو او د دوي مشر الطاف حسین دا خبره په مېډیا وکړه چې طالبان اوس په کراچۍ کنبی هم شته او ډېر زر به کراچۍ قبضه کړي او د دې خبرې په سپوري کنبی په یو ډېر منظم انداز کنبی په

سندھ ته را روان دي د هغوي خلاف دا قسم پروپيگنډي به د هغوي مخنيو وکړي ولې دا يو غلط سوچ دے.

دوي په خپلو رهائشي سيمو کښې د پښتنو هوټلونو، دوکانونو او نورو کاروبارونو ته زيان ورسولو او کمپټي ټي جوړې کړې ولې د دې په خواب کښې پښتون اپکشن کمپټي او لويې جرگې، عوامي نېشنل پارټي هم کمپټي او د خلقو خصوصاً د پښتنو د تحفظ دپاره کوششونه وکړل او د ښار ټولو سيمو کښې ټي امن کمپټيانې جوړې کړې، اوس سوال دا دے که چېرې اېم کيو اېم په مرکزي حکومت کښې هم شامل شي نو ايا د هغې نه وروستو به هغوي په کراچي کښې دا قسم حالات بيا پيدا کول غواړي چې د دې ښار پښتانه تنگ کړي او د طالبانزېشن په نوم ورته حالات خراب کړي او دا ښار بيا د اور لمبه شي او مهاجر پښتون فسادات په کښې وکړي شي څنگه چې مخکښې شوي دي، د سوات، وزيرستان، باجوړ او خيبر نه پس خود کراچي پښتنو ته يو بل د سازش نه ډکه تياره خو پرته نه ده يا په دې ټول ملک کښې صرف پښتانه خود خلقو د سترگو ازغي نه دي او که دي نو ولې مونږ د چا کور وران کړي دے.

ولې دسائل صېب په ژبه چې:
د دنيا د ابادي دعوي دروغ دي
چې تر خود پښتنو کورونه وران دي
نو دنيا که هر څومره د ابادي
کوشش وکړي خو چې زمونږ کور وران
وي دنيا کله هم نه شي په امن کېدې.

قوت دے او که څوک داسې خيال لري نو دا به د هغه هم خيال وي نور څه نه ځکه چې ستر خوشحال بابا خپلو نمسو ته وائي:

په جهان د تنگيالي دي دا دوه کاره
يا به و خوري ککړی يا به کامران شي

د کراچي او سندھ پښتنو ته هم پکار دي چې په اتفاق او اتحاد سره په خپل ځان او قام نظر وساتي او د هر سازش خلاف ځان بيدار ولري ولې چې هر ځانې جنگ را په سر دے، د هر چا راته سترگې خړې دي، مونږ تر اوسه د چا کور هم نه دے وران کړي ولې هر سرے زمونږ د کور د وړانولو په کوشش کښې لگيا دے اخر ولې؟ د دې وجه څه ده سوچ پکار دے؟

يو طرف ته الطاف حسېن او د هغه ملگري کوم چې په خپله د هندوستان نه راغلي دي دوي په صحيح توگه Migrated خلق يا مهاجر دي، دا غواړي چې کوم پښتانه د تعليم، کاروبار، يا نوکري دپاره راځي يا راغلي دي، د دوي لار ونيسي او بله دا چې اوس د پښتنو په وطن کښې چې کوم اور بل دے له دې کبله که کوم پښتانه کراچي يا

